

Порече - *Требовле*

Колку ќе работиш толку ќе имаш

Си-бил еден-ч'оек мн'огу 'умен. Тој 'имал тр'ојца изм'еќари. Едниот 'измеќар з'емал пл'ата двест'е-гроша на-г'одина, другиот петстотин'и-гроша, а тр'етиот з'емал 'ил'јада. Т'ие изм'еќарите се-к'арале меѓ'у-себе. Едниот 'измеќар му-в'елит на-другиот: "З'ашто т'и да-з'емаш ил'јад'а-гроша, а ј'а само-дв'есте? И т'и си-ч'оек, и ј'а су-ч'оек. З'ашто т'и п'ојке з'емаш?" Тој што-з'емал петстотин'и-гроша и тој в'елел: "Ами-ј'а з'ашто да-з'ема петст'отини, а-ти 'ил'јада гр'оша? Н'ели 'и-ја су ч'оек како-и-т'и?" Еден-д'ен м'ајсторот и-ч'ул и ништо не-им-р'екол, ст'орил н'иет т'ие с'ами да-р'азберат к'ој колк'у-чинит 'од-ниф. Една-в'ечер тој, м'ајстороф, 'имал г'ости. И го-в'икнал тој изм'еќарот што-з'емал двест'е-гроша, му-р'екол: "'Ај п'ојди, д'онеси една-п'ен'ушка." Изм'еќарот дон'есует една-п'ен'ушка, му-ја-н'осит пр'ао на-м'ајсторот и го-пр'ашал кај-да-ј'е-клает пен'ушката. "Ост'ај-а т'аму – му-р'екол м'ајсторот – и-п'остој м'алку, п'очекај т'ука." После го-в'икнал другиот-'измеќар, тој што-з'емал петстотин'и-гроша. И-нему му-р'екол да-д'онесет една-п'ен'ушка. "'Ајде, д'онеси една-п'ен'ушка" – му-р'екол н'ему, на-'измеќароф. И тој 'ојт, дон'есует една-пен'ушка и ја-кл'ал н'а-срана. И-нему му-р'екол да-п'остојт м'алку. Тогај го-в'икат тр'етиот 'измеќар, што-з'емал 'ил'јада гр'оша пл'ата, да-д'онесет една-п'ен'ушка. Тој, изм'еќароф, з'ел една-п'ен'ушка, вл'егует во-од'аата кај-што-с'еделе г'остите, в'идел оти-б'иле ф'итилите од-св'еќата заг'аснати, и-з'апалил наб'рзина, је-н'аместил п'ен'ушката пр'ао на-'огнот кај-што-гр'ебало. "Е гл'едате – им-р'екол дом'аќинот, м'ајстороф, на-изм'еќарите – в'ие б'адиала се-к'арате к'ој колк'у-земал, з'ашто 'едниот з'емал п'оќе, другиот п'омалку. Гл'едате с'ега к'ој колк'у чинит! 'Ете з'ашто 'едниот з'емат п'оќе, а другиот п'омалку. Уште-'еднаш да-не-в'е-чуа да-се-к'арате." Така 'умниот м'ајстор им-д'ал да-р'азберат изм'еќарите к'ој колк'у-пари ч'инит.

Андре Стојоски (Божидар Видоески)